Lietas Nr. 11130037322
K71-0574-22/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2022. gada 5. decembrī

Vidzemes rajona tiesa:

tiesnesis Alvis Melbergs

izskatīja rakstveida procesā krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/2022. gada 23. augustā ap plkst. 17.55, atrodoties "/nosaukums/" SIA veikala "/nosaukums/" telpās, /adrese/, mantkārīgu tieksmju vadīts, būdams alkohola ietekmē, no veikala plaukta paņēma trīs gab. viena litra tilpuma pudeles alus "/nosaukums/" katru 4,19 EUR vērtībā, kuras ielika līdzi paņemtajā somā. Apsūdzētais/pers. A/ pie veikala kases nenorēķinājās par paņemtajām precēm un pagāja tai garām. Tādējādi apsūdzētais /pers. A/izdarīja slepenu "/nosaukums/" SIA piederošo mantu zādzību nelielā apmērā par kopējo summu 12,57 EUR.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2022. gada 25. augustā ap plkst. 21.40, atrodoties "/nosaukums/" SIA veikala "/nosaukums/" telpās, /adrese/, mantkārīgu tieksmju vadīts, būdams alkohola ietekmē, no veikala plaukta paņēma vienu gab. 0,5 litra tilpuma pudeli alkoholiskā dzēriena "/nosaukums/" (apelsīnu) 1,69 EUR vērtībā un divas gab. 0,5 litra tilpuma pudeles alkoholiskā dzēriena "/nosaukums/" (greipfrūtu) katru 1,69 EUR vērtībā, kuras ielika līdzi paņemtajā somā. Apsūdzētais/pers. A/ pie veikala kases nenorēķinājās par paņemtajām precēm un pagāja tai garām. Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ izdarīja slepenu "/nosaukums/" SIA piederošo mantu zādzību nelielā apmērā par kopējo summu 5,07 EUR.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/2022. gada 27. augustā ap plkst. 19.19 kopā ar personu, pret kuru kriminālprocess izdalīts atsevišķā lietvedībā (turpmāk – cita persona), atrodoties "/nosaukums/" SIA veikala "/nosaukums/" telpās, /adrese/, piegāja pie alkoholisko dzērienu plaukta, no kura apsūdzētais /pers. A/ paņēma vienu gab. 0,75 litra tilpuma pudeli alkoholiskā dzēriena vīna "/nosaukums/" 3,99 EUR vērtībā. Apsūdzētais/pers. A/ paņemto preci ielika citai personai līdzi paņemtajā somā. Apsūdzētais/pers. A/ un cita persona, mantkārīgu tieksmju vadīti, pie veikala kases nenorēķinājās par paņemto preci un pagāja tai garām. Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ personu grupā izdarīja slepenu "/nosaukums/" SIA piederošās mantas zādzību nelielā apmērā par summu 3,99 EUR.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2022. gada 27. augustā ap plkst. 21.59, atrodoties "/nosaukums/" SIA veikala "/nosaukums/" telpās, /adrese/", mantkārīgu tieksmju vadīts, būdams alkohola ietekmē, piegāja pie alkoholisko dzērienu plaukta, no kura paņēma vienu gab. 0,5 litra tilpuma pudeli alkoholiskā dzēriena "/nosaukums/" (greipfrūtu) 1,69 EUR vērtībā un, atrodoties veikala tirdzniecības zālē, alkoholisko dzērienu izdzēra, par to nenorēķinoties. Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ izdarīja atklātu "/nosaukums/" SIA piederošās mantas zādzību nelielā apmērā par summu 1,69 EUR.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

Cietusī "/nosaukums/" SIA ir iesniegusi kriminālprocesā trīs kompensācijas pieteikumus, attiecīgi – par kompensācijas 5,07 EUR, 3,99 EUR un 1,69 EUR piedziņu (kopējais pieprasītās kompensācijas apmērs – 10,75 EUR).

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. panta $1.^1$ daļas noteikumiem krimināllieta ir nolikta iztiesāšanai rakstveida procesā.

Apsūdzētais/pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) pirmstiesas procesa laikā ir atzinis savu vainu (vainīgumu) viņam inkriminēto, Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Apsūdzētais, pabeidzot pirmstiesas procesu, ir norādījis, ka viņš piekrīt krimināllietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes.

Vidzemes prokuratūras prokurore A. Dimitrijeva (turpmāk sprieduma tekstā – prokurore), kura krimināllietu ir nodevusi tiesai, apsūdzētais un cietušās (turpmāk sprieduma tekstā – cietusī) "/nosaukums/" SIA pārstāvis /pers. E/ ir informēti par krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā, par tiesībām pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā un iesniegt savu viedokli par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītajiem jautājumiem. Tāpat minētajām personām ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore ir iesniegusi tiesai savu rakstveida viedokli, kurā ir norādījusi, ka viņai neesot noraidījums tiesas sastāvam, un viņai neesot iebildumi pret krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā. Prokurore rakstveida viedoklī ir norādījusi, ka, nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, būtu jāņem vērā Krimināllikuma 46. pantā paredzētie apstākļi: izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs, radītais kaitējums, vainīgā personība un atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Prokurore rakstveida viedoklī ir atsaukusies uz apsūdzētā personību raksturojošām ziņām, proti, ziņām par apsūdzētā dzīvesvietu, ģimenes stāvokli, apgādājamām personām, izglītības līmeni, nodarbinātību un iepriekš izdarītajiem likumpārkāpumiem. Prokurore rakstveida viedoklī ir atsaukusies uz apsūdzētā izdarīto

noziedzīgo nodarījumu subjektīvas puses apstākļiem, apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju un izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaitu. Tāpat prokurore ir atsaukusies uz, viņasprāt, konstatējamiem atbildību mīkstinošajiem un atbildību pastiprinošajiem apsūdzētā rīcībā. Prokurore ir norādījusi, ka, nosakot sodu, būtu ņemams vērā apstāklis, ka apsūdzētais esot piekritis lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, tādējādi izmantojot savas tiesības uz likumā paredzēto sadarbību, sekmējot krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Prokurore ir norādījusi, ka, ņemot vērā apsūdzētā iepriekš izdarītos noziedzīgos nodarījumus un piemērotos brīvības atņemšanas sodus, tikai ar brīvības atņemšanu saistīts sods konkrētajā gadījumā esot vienīgais soda veids, kas varot nodrošināt krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un soda mērķa sasniegšanu. Prokurore savā rakstveida viedoklī ir atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmumā paustajām atziņām. Prokurore rakstveida viedoklī ir norādījusi, ka apsūdzētajam par visiem četriem izdarītajiem, Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem būtu nosakāms sods, kas pārsniedz sankcijas brīvības atņemšanas soda minimālos apmērus. Prokurore ir lūgusi atzīt apsūdzēto par vainīgu un sodīt par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2022. gada 23. augustā, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2022. gada 25. augustā, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem, par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2022. gada 27. augustā, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu trim mēnešiem un par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2022. gada 27. augustā, ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem. Prokurore saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu ir lūgusi noteikt apsūdzētajam galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, sodus daļēji saskaitot, proti, brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem. Prokurore ir norādījusi, ka gadījumā, ja būšot stājies spēkā Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2022. gada 31. oktobra lēmums, apsūdzētajam saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, otro un piekto daļu būtu nosakāms galīgais sods pēc nolēmumu kopības, sodus daļēji saskaitot, proti, brīvības atņemšana uz vienu gadu četriem mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 40 stundām. Prokurore ir norādījusi, ka būtu apmierināmi cietušās iesniegtie kompensācijas pieteikumi, bet lietā esošie četri kompaktdiski būtu uzglabājami kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

Pēc paziņojuma par krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā nosūtīšanas apsūdzētais un cietušās pārstāvis /pers. E/ nav pieteikuši noraidījumu tiesas sastāvam, nav iesnieguši iebildumus pret krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā un nav iesnieguši savu viedokli par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītajiem jautājumiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais pirmstiesas procesa laikā ir atzinis savu vainu (vainīgumu) visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu (vainīgumu), apsūdzētais ir piekritis pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, un apsūdzētajam ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu ir nolēmusi neizdarīt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz visu apsūdzību.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītie nodarījumi ir pareizi kvalificēti saskaņā ar Krimināllikuma 180. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu, bet vienā gadījumā – atklātu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā. Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22. panta noteikumiem atbildība par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts nelielā apmērā, iestājas, ja vainīgajam bijis nodoms iegūt noziedzīgā nodarījuma priekšmetu, kura vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedz vienu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Atbilstoši Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumu Nr. 656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normāla darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2. punktam minimālā mēnešalga Latvijas Republikā ir noteikta 500 EUR.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) visu četru Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta pirmo daļu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Krimināllikuma 46. panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību.

Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu. Tādējādi likumdevējs ir akcentējis, ka minētais noziedzīgais nodarījums ir ar salīdzinoši zemu bīstamības un kaitīguma pakāpi.

Apsūdzētais ir izdarījis četrus tīšus noziedzīgus nodarījumus pret citas personas īpašumu, ar kuru tika aizskartas vienas personas (tirdzniecības komersanta) mantiskās intereses.

Ar apsūdzētā 2022. gada 23. augustā izdarīto noziedzīgo nodarījumu cietušajai tika nodarīti mantiskie zaudējumi 12,57 EUR.

Ar minēto noziedzīgo nodarījumu radītais mantiskais kaitējums ir novērsts, jo apsūdzēto pēc zādzības izdarīšanas aizturēja cietušās apsardzes darbinieks, kurš apsūdzētajam atņēma nozagtās mantas.

Ar apsūdzētā 2022. gada 25. augustā izdarīto noziedzīgo nodarījumu cietušajai tika nodarīti mantiskie zaudējumi 5,07 EUR, kas nav atlīdzināti.

Ar apsūdzētā 2022. gada 27. augustā ap plkst. 19.18 izdarīto noziedzīgo nodarījumu cietušajai tika nodarīti mantiskie zaudējumi 3,99 EUR, kas nav atlīdzināti.

Ar apsūdzētā 2022. gada 27. augustā ap plkst. 21.59 izdarīto noziedzīgo nodarījumu cietušajai tika nodarīti mantiskie zaudējumi 1,69 EUR, kas nav atlīdzināti.

Apsūdzētā visu četru izdarīto noziedzīgo nodarījumu bīstamību un kaitīgumu raksturo apstāklis, ka apsūdzētais visos gadījumos ir izdarījis alkoholisko dzērienu zādzību no tirdzniecības objektiem (veikaliem).

Apsūdzētā visu četru izdarīto noziedzīgo nodarījumu bīstamību un kaitīgumu raksturo apstāklis, ka apsūdzētais pirmās trīs zādzības ir izdarījis slepeni, bet ceturto zādzību – atklāti, kas savukārt norāda, ka apsūdzētā ceturtā izdarītā zādzība ir lielāku bīstamības un kaitīguma pakāpi nekā pirmās trīs apsūdzētā izdarītās zādzības.

Apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu bīstamību un kaitīgumu raksturo fakts, ka apsūdzētais neilgā laikā posmā, proti, dažu dienu laikā ir izdarījis četras zādzības no tirdzniecības objektiem (veikaliem).

Apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu bīstamību un kaitīgumu raksturo arī apstāklis, ka apsūdzētais visos četros gadījumos nozaga svešu mantu, kuras vērtība noziedzīgā izdarīšanas laikā nevienā no gadījumiem nesasniedza pat trīsdesmito daļu no vienas tai laikā Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēnešalgas apmēra.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais.

Apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu, t. sk. par līdzīga rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas pēdējo reizi bija sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 11. aprīļa spriedumu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu galīgais sods apsūdzētajam ir ticis noteikts – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 73 stundām 30 minūtēm. Spriedums ir stājies spēkā 2022. gada 22. aprīlī. Apsūdzētais īslaicīgās brīvības atņemšanas sodu ir izcietis 2022. gada 22. aprīlī. Turklāt apsūdzētais ir sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 7. jūlija spriedumu par divu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu galīgais sods apsūdzētajam pēc noziedzīgu nodarījumu kopības ir ticis noteikts – brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu minētajam sodam ir daļēji pievienots neizciestais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 11. aprīļa sprieduma, un galīgais sods apsūdzētajam ir noteikts – brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 40 stundām. Spriedums ir stājies spēkā 2022. gada 13. septembrī. Apsūdzētais ir sodīts ar Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 19. augusta spriedumu par Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem. Spriedums ir stājies spēkā 2022. gada 30. augustā. Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2022. gada 31. oktobra lēmumu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu apsūdzētajam ir ticis noteikts galīgais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 7. jūlija sprieduma un Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 19. augusta sprieduma, proti, brīvības atņemšana uz septiņiem mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 40 stundām. Lēmums ir stājies spēkā 2022. gada 22. novembrī. Apsūdzētais kopš 2022. gada 2. septembra izcieš brīvības atņemšanas sodu.

Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts administratīvi par dažādu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu. Apsūdzētais pēdējo reizi administratīvi ir sodīts 2022. gada 21. maijā. Lietā nav ziņu, ka apsūdzētais būtu samaksājis kādu no administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktajiem naudas sodiem vai arī, ka apsūdzētajam būtu izpildīts piespiedu kārtā kāds no administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros piemērotajiem naudas sodiem.

Apsūdzētajam pašlaik ir četrdesmit deviņi gadi. Apsūdzētajam nav deklarētas dzīvesvietas. Apsūdzētais ir atraitnis. Apsūdzētajam nav bērnu. Apsūdzētais līdz ievietošanai brīvības atņemšanas iestādē pēc viņa krimināllietā norādītajām ziņām algotu darbu nav strādājis.

Tiesa secina, ka apsūdzētā personību raksturo apsūdzētā konkrētie četri neilgā laika posmā izdarītie noziedzīgie nodarījumi pret citas personas īpašumu.

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā paustajai atziņai, ka vairākus noziedzīgus nodarījumus izdarījusī persona ir vērtējama negatīvāk, jo viņas apziņā jau ir iesakņojies uzskats, ka sabiedrībā var dzīvot, savas personiskās egoistiskās tieksmes izvirzot augstāk par citu cilvēku tiesībām un interesēm (Krastiņš U. Noziedzīgs nodarījums. Juridiskā mācību un izglītojošā literatūra. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 185. lpp.).

Tiesas rīcībā nav citu nozīmīgu ziņu par apsūdzētā personību, kas būtu ņemamas vērā, nosakot sodu.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais pirmstiesas procesa laikā ir atzinis savu vainu (vainīgumu) viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un paudis nožēlu par izdarīto. Tiesa šo apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otrās daļas noteikumiem atzīst par atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz visiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis tīšus noziedzīgus nodarījumus pēc notiesāšanas par agrāk izdarītiem tīšiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem sodāmība šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā nebija noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 27. panta noteikumiem apsūdzētā rīcībā attiecībā uz visiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir konstatējams Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu apsūdzētā rīcībā attiecībā uz 2022. gada 23. augustā, 2022. gada 25. augustā u n 2022. gada 27. augustā ap plkst. 21.59 izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir konstatējams atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais, pabeidzot pirmstiesas procesu, ir piekritis krimināllietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, līdz ar to izvēloties vienkāršāku veidu, kā pabeigt kriminālprocesu. Tādējādi apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21. pantā personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, piešķirtās tiesības sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, kas ir sekmējis konkrēto krimināltiesisko attiecību ātrāku noregulējumu. Tiesa pievienojas judikatūrā izteiktajai atziņai, ka apstāklis, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršāka procesa izveidē, nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli, bet tas pastiprina savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu (Augstākās tiesas Senāta 2008. gada 21. aprīļa lēmums lietā Nr. SKK-233/2008).

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, probācijas uzraudzību, sabiedrisko darbu vai naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma pārejas noteikumu 25. punktam probācijas uzraudzība kā pamatsods pašlaik ir piemērojama tikai par dažiem minētajā punktā norādītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, bet nav piemērojama pilngadīgām personām par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā ir noteikts, ka soda mērķis ir:

1) aizsargāt sabiedrības drošību;

2) atjaunot taisnīgumu;

3) sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu;

4) resocializēt sodīto personu;

5) panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā paustajai atziņai, ka, lai arī Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā norādītās soda mērķa komponentes atšķiras pēc sava satura un tvēruma, tās ir savstarpēji saistītas, tie ir noteikta satura savstarpēji saistīti pasākumi, kas vērsti uz to, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa (I-VIII^2 nodaļa), trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2021, 166. lpp.).

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par krimināl pārkāpumu un mazāk smagu noziegumu

piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto, atzīst, ka apsūdzētajam par visiem viņa izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir nosakāms ar brīvības atņemšanu saistīts sods.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais visos četros gadījumos nozaga svešu mantu, kuras vērtība noziedzīgā izdarīšanas laikā nevienā no gadījumiem nesasniedza pat trīsdesmito daļu no vienas tai laikā Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēnešalgas apmēra, secina, ka ilgstoša brīvības atņemšanas soda piemērošana konkrētajā gadījumā nebūtu samērīga ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu. Tādēļ tiesa atzīst, ka apsūdzētais par visiem viņa izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms ar īslaicīgās brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam piespriežamā īslaicīgās brīvības atņemšanas soda apmēru, ņem vērā to, ka apsūdzētā rīcībā attiecībā uz visiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika konstatēts viens atbildību mīkstinošais apstāklis – savas vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana, apsūdzētā rīcībā attiecībā uz visiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika konstatēts atbildību pastiprinošais apstāklis – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, kā arī apsūdzētā rīcībā attiecībā uz 2022. gada 23. augustā, 2022. gada 25. augustā un 2022. gada 27. augustā ap plkst. 21.59 izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika konstatēts atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē. Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam piespriežamā īslaicīgās brīvības atņemšanas soda apmēru, ņem vērā to, ka apsūdzētajam piemērotā soda mēram ir jābūt arī taisnīgam. Tādēļ tiesa secina, ka apsūdzētajam piemērojamā soda apmērs ir diferencējams arī atkarībā no ar katru noziedzīgo nodarījumu radītā mantiskā kaitējuma apjoma. Turklāt tiesa, nosakot soda apmēru, ņem vērā to, ka apsūdzētais visos četros gadījumos nozaga svešu mantu, kuras vērtība noziedzīgā izdarīšanas laikā nevienā no gadījumiem nesasniedza pat trīsdesmito daļu no vienas tai laikā Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēnešalgas apmēra.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto, atzīst, ka apsūdzētais par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2022. gada 23. augustā, ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi 20 dienām. Apsūdzētais par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2022. gada 25. augustā, ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi piecām dienām. Apsūdzētais par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2022. gada 27. augustā ap plkst. 19.19, ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi 10 dienām. Apsūdzētais par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2022. gada 27. augustā ap plkst. 21.59, ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu mēnesi piecām dienām.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un bīstamību, ka apsūdzētais neilgā laika posmā ir izdarījis četrus tīšus noziedzīgus nodarījumus, ar kuriem apsūdzētais aizskāra cietušās mantiskās intereses un nodarīja cietušajai mantiskos zaudējumus, un ievērojot ziņas, kas raksturo apsūdzētā personību, proti, to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas jau bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, taču piemērotie krimināsodi nav mainījuši apsūdzētā uzvedības modeli un nav atturējuši apsūdzēto no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, turklāt apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts arī administratīvi, un apsūdzētajam ir bijusi noraidoša attieksme pret viņam uzlikto naudas sodu izpildi, secina, ka šajā gadījumā Krimināllikuma 35. panta otrajā daļā minētais soda mērķis nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem kādu citu no attiecīgā panta daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, kas nav saistīti ar brīvības atņemšanu, proti, sabiedrisko darbu vai naudas sodu.

Tiesa, lemjot jautājumu par apsūdzētajam nosakāmo sodu, pievienojas judikatūrā izteiktajai atziņai, ka nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo tā nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 8. jūnija lēmums lietā Nr. SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015. gada 21. decembra lēmums lietā Nr. SKK-743/2015).

Tiesa secina, ka apsūdzētā tiesību ierobežojums saistībā ar brīvības atņemšanu ir saistīts ar sabiedrības drošības interesēm, kuras apsūdzētais, nesaņemot atbilstošu sodu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesas ieskatā, ar ļoti lielu varbūtību, ņemot vērā to, ka apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas jau bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, varētu turpināt ignorēt. Tiesa atzīst, ka tikai ar brīvības atņemšanu saistīts sods konkrētajā gadījumā ir vienīgais efektīvais piespiedu līdzeklis, kas var aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, atbilstoši sodīt apsūdzēto par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, resocializēt apsūdzēto un panākt, lai apsūdzētais un citas personas turpmāk pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs. Tāpat tas ir pietiekams, lai panāktu konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis četrus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, kas ir mazāk smagi noziegumi, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās un otrās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, atbildību pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā, kā arī ievērojot par katru noziedzīgo nodarījumu noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ir piemērojami apsūdzētajam labvēlīgie Krimināllikuma 50. panta otrās daļas noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Apsūdzētajam galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, piespriestos sodus daļēji saskaitot, ir nosakāms – brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais jau iepriekš ir izdarījis krimināli un administratīvi sodāmus likumpārkāpumus, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, nav piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par vieglākā soda ietveršanu smagākajā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, kā arī ievērojot par katru no noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētajam piespriestā soda veidu un apmēru, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 50. panta otrās daļas bargākos noteikumus par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu.

Tiesa uzskata, ka minētais galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības un tā apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais konkrētos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pirms Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 7. jūlija sprieduma un Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 19. augusta sprieduma spēkā stāšanās, pēc kuriem vēlāk apsūdzētajam ar

Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2022. gada 31. oktobra lēmumu ir ticis noteikts galīgais sods pēc spriedumu kopības, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās, otrās un piektās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc šā sprieduma un Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2022. gada 31. oktobra lēmuma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc nolēmumu (spriedumu) kopības, ņem vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti visi trīs spriedumi, raksturu, ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā krimināllietā konstatētos atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā, to, ka gan Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 7. jūlija spriedums, gan Vidzemes rajona tiesas 2022. gada 19. augusta spriedums ir taisīts kā saīsinātais spriedums, un tādējādi nav iespējams konstatēt, vai tiesa, kura taisījusi minētos spriedumus, ir konstatējusi apsūdzētā rīcībā kādus atbildību mīkstinošos vai atbildību pastiprinošos apstākļus. Tāpat tiesa ņem vērā arī ar katru no nolēmumiem apsūdzētajam noteiktā soda veidu un apmēru.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc nolēmumu (spriedumu) kopības, ir piemērojami apsūdzētajam labvēlīgie Krimināllikuma 50. panta otrās daļas noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Apsūdzētajam galīgais sods pēc nolēmumu (spriedumu) kopības, piespriestos sodus daļēji saskaitot, ir nosakāms – brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem un sabiedriskais darbs uz 40 stundām.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais jau iepriekš ir izdarījis krimināli un administratīvi sodāmus likumpārkāpumus, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc nolēmumu (spriedumu) kopības, nav piemērojami Krimināllikuma 50. panta otrās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par vieglākā soda ietveršanu smagākajā.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētā rīcībā šajā krimināllietā tika konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, kā arī ievērojot ar katru nolēmumu apsūdzētajam noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc nolēmumu (spriedumu) kopības, soda mērķa sasniegšanas nolūkā nav nepieciešams piemērot Krimināllikuma 50. panta otrās daļas bargākos noteikumus par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu

Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais galīgais sods pēc nolēmumu (spriedumu) kopības un tā apmērs ir taisnīgs un samērīgs.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam tiek piespriests ar brīvības atņemšanu saistīts sods par četru tīšu mazāk smagu noziegumu izdarīšanu, turklāt apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas jau bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, un apsūdzētais iepriekš ir izcietis sodu brīvības atņemšanas iestādē, secina, ka pastāv reāls pamats uzskatīt, ka apsūdzētais, būdams brīvībā, varētu izvairīties no viņam noteiktā brīvības atņemšanas soda izpildīšanas. Tādēļ tiesa secina, ka drošības līdzeklis, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, nevar nodrošināt sprieduma izpildi daļā par apsūdzētajam noteikto sodu. Tādējādi tiesa, lai nodrošinātu sprieduma izpildi daļā par noteikto sodu, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā ir piemērojams drošības līdzeklis – apcietinājums. Līdz ar to brīvības atņemšanas soda sākums apsūdzētajam ir skaitāms no apcietinājuma piemērošanas dienas šajā kriminālprocesā

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir daļēji izcietis viņam ar Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2022. gada 31. oktobra lēmumu noteikto brīvības atņemšanas sodu, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piektās daļas otrā teikuma noteikumiem apsūdzētajam pēc nolēmumu kopības noteiktajā brīvības atņemšanas soda laikā ir ieskaitāms daļēji izciestais brīvības atņemšanas sods pēc Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2022. gada 31. oktobra lēmuma.

Tiesa atzīst, ka cietušās kriminālprocesā iesniegtie trīs kompensācijas pieteikumi, attiecīgi – par kompensācijas 5,07 EUR, 3,99 EUR un 1,69 EUR piedziņu ir apmierināmi, un no apsūdzētā par labu cietušajai ir piedzenama kompensācija 10,75 EUR apmērā.

Kriminālprocesā ir pierādīts, ka apsūdzētais 2022. gada 25. augustā nozaga cietušajai piederošo mantu 5,07 EUR vērtībā, 2022. gada 27. augustā ap plkst. 19.19 nozaga cietušajai piederošo mantu 3,99 EUR vērtībā, bet 2022. gada 27. augustā ap plkst. 21.59 nozaga cietušajai piederošo mantu 1,69 EUR vērtībā. Tādējādi ar apsūdzētā izdarītajām zādzībām cietušajai tika nodarīts kopējais mantiskais kaitējums 10,75 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1635. panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, t. i., katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morāls kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Civillikuma 1779. pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 22. pantu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu ir radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Atbilstoši Krimināprocesa likuma 353. panta pirmās daļas 1. punkta noteikumiem pienākumu samaksāt kompensāciju var uzlikt pilngadīgam apsūdzētajam, kurš ir atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka krimināllietā esošie kompaktdiski ar ierakstiem kā dokumenti ir uzglabājami kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

Rezolutīvā daļa

Tiesa, pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 511., 512. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523. panta pirmo un $1.^1$ daļu, 527., 528., 529. pantu un 530. panta pirmo daļu un Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12. panta $1.^1$ daļu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2022. gada 23. augustā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi divdesmit (20) dienām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2022. gada 25. augustā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi piecām (5) dienām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2022. gada 27. augustā ap plkst. 19.19, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi desmit (10) dienām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2022. gada 27. augustā ap plkst. 21.59, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz vienu (1) mēnesi piecām (5) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības,

piespriestos sodus daļēji saskaitot, proti, brīvības atņemšanu uz četriem (4) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, otro un piekto daļu noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc šā sprieduma un Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2022. gada 31. oktobra lēmuma, piespriestos sodus daļēji saskaitot, proti, brīvības atņemšanu uz desmit (10) mēnešiem un sabiedrisko darbu uz četrdesmit (40) stundām.

Piemērot /pers. A/ kriminālprocesā drošības līdzekli – apcietinājumu.

Brīvības atņemšanas soda sākumu /pers. A/ skaitīt no 2022. gada 5. decembra.

Brīvības atņemšanas soda laikā /pers. A/ ieskatīt daļēji izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Vidzemes rajona tiesas tiesneša 2022. gada 31. oktobra lēmuma, proti, ieslodzījumā pavadīto laiku no 2022. gada 2. septembra līdz 2022. gada 4. decembrim.

Piedzīt no /pers. A/ par labu "/nosaukums/" SIA kompensāciju 10,75 EUR (desmit *euro* 75 centus).

Noteikt termiņu kompensācijas labprātīgai atlīdzināšanai – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzlikt /pers. A/ par pienākumu iesniegt tiesai dokumentu, kas apliecina kompensācijas labprātīgu atlīdzināšanu.

Kompaktdiskus ar ierakstiem uzglabāt kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

/pers. A/ ir pienākums 10 darba dienu pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes pieteikties sabiedriskā darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai vai, ja nav deklarētās dzīvesvietas, – Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, kuras darbības teritorijā atrodas viņa faktiskā dzīvesvieta.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Saīsinātais spriedums stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu, un lūgums nav iesniegts.

Prokurore, apsūdzētais un cietušās pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pieejamības dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Saīsinātā sprieduma pieejamības diena – 2022. gada 5. decembris.

Tiesnesis A. Melbergs